

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní žalobkyně **M.Š.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■ se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž žalovaná zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 % a žalobkyně je tak nadále invalidní pro invaliditu 1. stupně.

Žalobkyně v žalobě namítá, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav a nepřihlédla k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobkyně dále tvrdí, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, který se oproti minulému roku stále zhoršuje. Žalobkyně zdůraznila, že má závratě a nemůže plně fungovat bez podpory francouzských holí, její rovnováha se zhoršila natolik, že i při chůzi upadne. Žalobkyně dále udává, že trpí každodenními bolestmi hlavy, výrazně se zhoršil její zrak i sluch, nemůže sedět s předkloněnou hlavou a trápí ji brnění po celém těle. Navrhuje proto, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byl dne 11. 9. 1984 přiznán plný invalidní důchod, který byl při kontrolní lékařské prohlídce dne 29. 8. 1997 změněn na částečný. Dne 12. 1. 2010 byl zdravotní stav žalobkyně na její vlastní žádost posouzen jako invalidita 1. stupně s poklesem pracovní schopnosti 35 % (25 % + 10 %). Dne 16. 5. 2013 žalobkyně požádala o změnu výše invalidního důchodu.

Dne 11. 6. 2013 byla u žalobkyně provedena lékařem příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) kontrolní prohlídka. Zdravotní stav byl posouzen v přítomnosti žalobkyně. Podle posudku o invaliditě ze dne 11. 6. 2013 je žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jedná se o invaliditu 1. stupně, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles zdravotní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 35 %.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu žalobkyně vydala žalovaná dne 21. 6. 2013 prvostupňové rozhodnutí, kterým vyslovila, že žalobkyně nesplňuje podmínky § 38 odst. 2 písm. b), c) zákona o důchodovém pojištění a proto její žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítá. Uzavřela, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu 1. stupně.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky, ve kterých uváděla, že její zdravotní stav nebyl podrobně zkoumán a nebyla zohledněna dokumentace od odborných lékařů. Žalobkyně namítala, že se její zdravotní stav nadále zhoršuje, má závratě a ztrácí rovnováhu. Udávala také bolesti hlavy, zhoršující se zrak, sluch a brnění celého těla.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařkou žalované dne 29. 8. 2013. Závěr posudkové lékařky žalované byl shodný se závěrem lékaře OSSZ, tj. že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10 % na celkových 35 %.

Ze závěrů tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně zjistila, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její zdravotní schopnost o

35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1b, přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 – 25 %. Tomuto zařazení odpovídá onkologie – zhoubné novotvary – lehké postižení. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven na horní hranici uvedeného rozmezí ve výši 25 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10 % z důvodu dalšího postižení na celkových 35 %. Žalovaná uvedla, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě stabilní, medikamentózně neovlivnitelný, s mnohaletým odstupem od onkologické léčby. Žalovaná uzavřela, že na vyšší procentní míru poklesu pracovní schopnosti zdravotní stav žalobkyně nedosahuje a žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 1. stupně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly zejména posudkových závěrů o stupni invalidity, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 dost. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně a c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Jestliže se změna skutečnosti rozhodne pro výši důchodu, nebo pro nárok na jeho výplatu, je zde dán důvod pro změnu rozhodnutí o důchodu.

Protože se námitky žalobkyně soustředily do správného zjištění stupně invalidity, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem PK MPSV pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Z protokolu o jednání PK MPSV ze dne 29. 5. 2014 vyplynulo, že PK MPSV jednala v příslušném složení za účasti odborného lékaře z oblasti neurologie, a to po konzultaci s odborným lékařem z oboru psychiatrie. Žalobkyně byla při jednání přítomna a odborným lékařem vyšetřena. Vyjadřovala se ke svým subjektivním potížím.

PK MPSV v posudku ze dne 29. 5. 2014 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku došlo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 35 %. Také PK MPSV dospěla k závěru, že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce

č. 359/2009 Sb., kde je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15-25 %. V posudku je uvedeno, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 odst. 1 a 3 zvyšuje o 10 % vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení.

Žalobkyně s posudkem PK MPSV nesouhlasila. V písemném vyjádření k posudku uváděla, že odborný lékař z oboru psychiatrie provedl zhodnocení pouze z předložené dokumentace. Žalobkyně zpochybňovala závěr, že nedošlo k zásadnímu narušení intelektového výkonu, který by byl podkladem ke zvýšení stupně invalidity. Odkazovala přitom na psychologické vyšetření Mgr. Ch. z 15. 5. 2014. Žalobkyně zdůrazňovala, že do onemocnění a následné operace pracovala a žádnými psychickými obtížemi netrpěla. Při ústním jednání žalobkyně odkázala na své písemné vyjádření k posudku a navrhovala provést nové znalecké posouzení, protože její zdravotní stav není dobrý a bude se zhoršovat.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, neboť žalobkyně uváděla hlavně subjektivní potíže neurologického charakteru, a to po konzultaci se specialistou v oboru psychiatrie, tak aby měla k dispozici hodnocení zdravotního stavu žalobkyně nejen z hlediska neurologického, ale aby mohla posoudit i psychický stav žalobkyně. Žalobkyně byla při jednání přítomna a odborným lékařem vyšetřena. Vyjadřovala se ke svým subjektivním potížím. Z toho soud dovozuje, že onemocnění žalobkyně mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií a byla řádně určena rozhodující příčina jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů, vycházela nejen z posudkového spisu OSSZ a zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. F., ale měla k dispozici i řadu odborných nálezů z oboru neurologie a závěry psychologického vyšetření Mgr. Ch. ze dne 15. 5. 2014, které si vyžádala vzhledem k pravděpodobnému psychickému onemocnění žalobkyně.

PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, totiž neo - a paleocerebelární syndrom s lehkou hypacusí po operativním odstranění gliomu mozečku s následnou iradiací v roce 1984 a organickým psychosyndromem. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. PK MPSV zdůraznila, že žalobkyně uváděné subjektivní potíže jsou dlouhodobě konstantní, objektivními opakovanými neurologickými vyšetřeními byl konstatován zdravotní stav jako stabilizovaný, bez progresu onkologického onemocnění. K pravděpodobnému psychickému onemocnění žalobkyně PK MPSV konstatovala závěr specialisty z oboru psychiatrie, jehož konzultaci si vyžádala, že se v případě žalobkyně jedná o organickou poruchu osobnosti, která však byla již premorbidní disponovaná, a že k narušení intelektového výkonu, který by byl podkladem ke zvýšení stupně invalidity, nedošlo.

Specialista z oboru psychiatrie přitom měl k dispozici mimo jiné i zprávu Mgr. Ch. z 15. 5. 2014. Další zdravotní postižení žalobkyně PK MPSV zhodnotila tak, že zvyšují pokles pracovní schopnosti žalobkyně o dalších 10 %, jak umožňuje § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Takové odůvodnění považuje soud za postačující. K navýšení horní hranice stanoveného rozmezí o 10 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 přistoupila již žalovaná, žalobkyně proto nemá pravdu, když tvrdí, že k tomuto ustanovení nebylo přihlédnuto. Pokud žalobkyně namítá, že se její zdravotní stav bude dále zhoršovat, je to vývoj samozřejmě možný, na nějž však může být reagováno novým posudkovým zhodnocením a přehodnocením stupně invalidity žalobkyně v budoucnu. V nyní souzeném případě posuzuje krajský soud zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, t. j. k 9. 9. 2013 a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Návrh na doplnění dokazování novým znaleckým posudkem soud proto zamítl, neboť ho považoval pro své rozhodnutí za nadbytečný.

Soud dospěl k závěru, že v souzeném případě byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 35 %. Žalobkyně tedy v době vydání napadeného rozhodnutí byla ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění invalidní pro invaliditu 1. stupně. Žalovaná tak vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu a v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobkyně, námitky žalobkyně zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 22. července 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně